

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 99

číslo: 12

24. března 2019

Cena: 8 Kč

Ve jménu Boha, který je milosrdný a slitovný

Křesťanství a islám – tak znělo téma konference, kterou na počest významného životního jubilea Luboše Kropáčka, orientalisty, arabisty, spisovatele a v současné době profesora Husitské teologické fakulty uspořádala tato fakulta ve své aule 7. března.

„Téma je v současné době velmi důležité, je zpracováno v různých vědních disciplínách, těší se pozornosti médií, politiků a v neposlední řadě i mnohých služeb všeho druhu,“ uvedla při zahájení děkanka doc. Kamila Veverková, která problematiku otevřela rovněž z teologického hlediska. Zmínila, že evropská - katolická i protestantská - teologie začala reagovat na islámské podněty po 2. sv. válce se značným zpožděním – a to v reakci na nově otevřený problém migrace muslimů do Evropy. Významné je v této souvislosti zejm. prohlášení 2. vatikánského koncilu „O postoji církve k mimokřesťanským náboženstvím“, kde je vyjádřen fakt, že církev nezavrhuje nic, co je v těchto náboženstvích pravého a svatého. „Církev vybízí své syny, aby s rozumností a láskou při rozhovoru a za spolupráce s vyznavači různých náboženství uznávali, ponechávali a umožňovali

rozvoj oněch duchovních a mravních a sociálně-kulturních hodnot, které se u těchto náboženství vyskytují...“ Na muslimy církev pohlíží s úctou, protože „uctívají jednoho Boha, živého, svěbytného, milosrdného a všemohoucího, stvořitele nebe a země, který mluvil k lidem...“ Děkanka připojila ve své řeči i varování před ideologickým přístupem, který nám mnohdy svět vnucuje a který přímo vybízí ke konfrontaci. Podobně vidí věc i sám prof. Kropáček, jehož odborná práce je po celý život motivována především angažovaným křesťanským a etickým postojem. Neobyčejně plodné výsledky této odborné práce si mohli účastníci setkání připomenout při referátu religionisty doc. Z. Vojtíška, jenž shrnul jubileantovo životní dílo od nesnadných počátků za minulého režimu v podniku zahraničního obchodu Pragoexport přes studia cizích jazy-

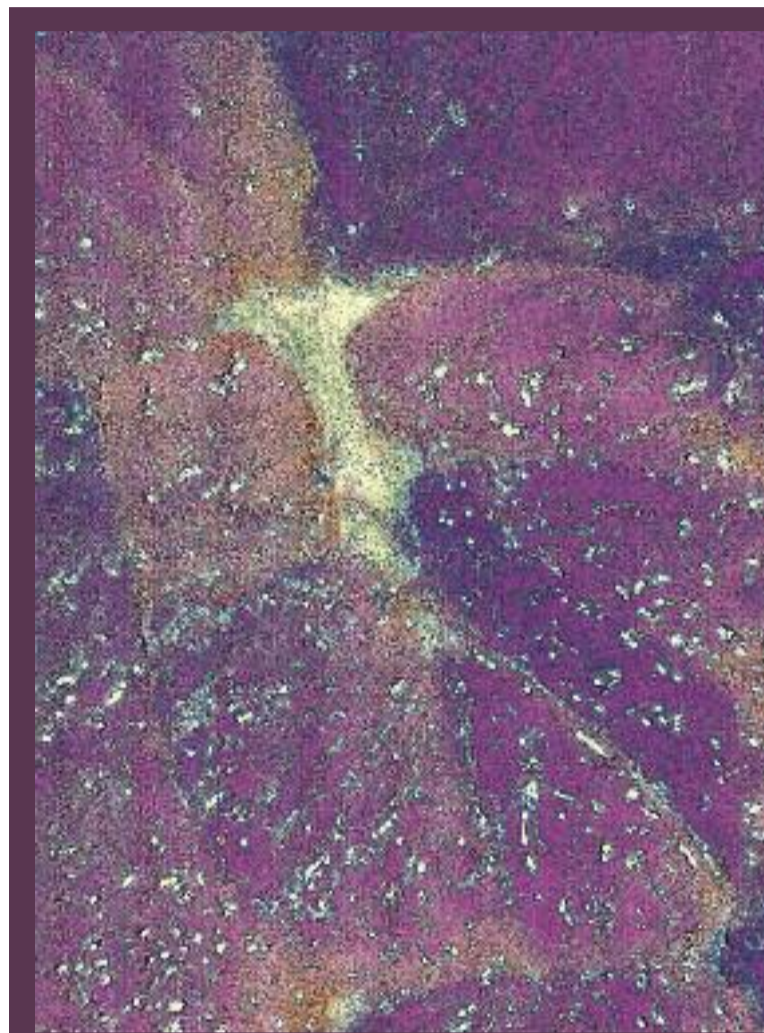
ků, tlumočnickou a překladatelskou práci a působení na FF UK – po roce 1989 již ve svobodné zemi. „Komunistická nesvoboda zmohla jenom to, že se ... nenaplněná touha po dobrodružství v cizích zemích transformovala v dobrodružství studia, při němž mladý muž objevoval cizí jazyky a s nimi jiné způsoby myšlení a jinou kulturu... Touha po poznání, kterou komunisté přišlápli k zemi, se nakonec díky schopnostem, vytrvalosti a pili přece jen prodrala vzhůru a doslova vykvetla ve svobodných poměrech a přinesla plody v ohromném množství odborných i popularizačních prací a v obrovské zásluze o rozvoj oborů islámologie, arabistiky či afrikanistiky“ (více než 300 textů včetně knih *Duchovní cesty islámu, Islámský fundamentalismus, Blízký východ na přelomu tisíciletí, Islám a západ, Sufismus*, sborník statí *Porozumět Orientu a Africe*).

Z. Vojtíšek neopomněl poukázat na Kropáčkovu etiku úcty k životu, mravnost a hluboký humanismus, v čemž se blíží postoji Alberta Schweitzera. To koneckonců dosvědčil přednášející i výběrem svého tématu na konferenci, které by ve vztahu s islámem mnohé překvapilo, tématu milosrdenství: „...kterého je třeba v tom současném světě, kde stále teče i krev na základě lidské nevraživosti, ambicí, které jsou

Dokončení na str. 3

Basmala: Ve jménu Boha milosrdného, slitovného. Zdroj: pixabay.com

„Pravá podstata postu není ve zdrženlivosti od pokrmů, ale od hříchu. Kdo se postí jedině od jídla, ten půst snižuje, zneuctívá. Postíš se? Ukaž to skutkem! Jak, ptáš se? Takto: vidíš-li chudého, slituj se nad ním, vidíš-li svého nepřítele, smiř se s ním, vidíš-li, že tvůj přítel jedná šlechtně, nezávid mu, vidíš-li krásnou ženu, nevímej si jí. Ať se postí nejen ústa, ale i oko, noha, ruka a všechny naše údy.“

Jan Chrysostomos

Církev a stát

Miloš Klátik, předseda ERC v SR, a mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup – metropolita, předseda KBS pozvali na začátku března biskupy na setkání do Badína. Krom účasti představitelů všech církví ve Slovenské republice byl přítomen předseda vlády Peter Pellegrini. Představil záměr Slovenské republiky ve vztahu k církvím. Projev byl mimořádně konstruktivní, předseda vlády vyjádřil poděkování církvím za práci a ujistil, že do konce funkčního období jim bude vždy nakloněni svou pomocí. Krom ujistění, že v roce 2019 budou navýšeny dotace pro církve dle jasného klíče solidarity a dle počtu věřících každé konkrétní církve, podtrhl nutnost blízké spolupráce v sociální oblasti, obzvláště v práci s romskou menšinou; přislíbil, že ze svého fondu poskytne církvím dotaci na jasné programy s touto menšinou. Rozvinula se konstruktivní diskuze a poté zazněly přednášky řešící skutečné problémy, které církve trápí. Na závěr bylo připraveno prohlášení nejvyšších představitelů křesťanských církví. Většina přítomných biskupů prohlášení podepsala. Za naši církev jsem prohlášení nepodepsal, musím jej probrat s členy diecézní rady.

Jan Hradil, biskup

Duchovní obnova

Pohyby duše - rovnováha v Kristu
povede Pavel Pechanec 1. - 4. dubna 2019
v broumovském klášteře

Příjezd 1. dubna od 10.30 hodin - odjezd 4. dubna od 13 hodin. Účastnický poplatek pro duchovní a kazatele je 800 Kč. Přihlášení nejpozději k 25. 3. 2019 na adrese dieceze.hradec@ccshhk.cz. Podpořeno z Fondu rozvoje Královéhradecké diecéze ČČSH. Více na www.ccshhk.cz

Ekumena v královéhradecké diecézi

V královéhradecké diecézi se v rámci pravidelných diecézních kateder uskutečnilo na konci února setkání nad uvedeným tématem - s milou návštěvou biskupa Římskokatolické církve Václava Malého. V úvodu posloužil pobožností bratr vikář B. Mlýnek s kázáním na text o proměnění Páně. Podle biblického příběhu vzal Ježíš své apoštoly na vysokou horu, kde se jim zjevil Mojžíš a Eliáš. Petr si pochvaloval přítomnost Ježíše s významnými biblickými postavami a navrhl postavit jim stany jako důkaz pospolitosti. Avšak po náhlém zastínění oblohy zjevení zmizela a zazněla slova: „To to jest můj vyvolený syn, toho poslouchejte.“ Ježíš pak apoštolům naznačil, že jeho další cesta bude provázena nepřátelstvím, bolestí, křížem a potom teprve nastane vzkříšení. Bratr vikář k výkladu textu o proměnění Páně dodal svou osobní bolestnou zkušenost z doby totality a pak úlevu a radost při změně s příchodem demokratického režimu. Té cestě ke změně však předcházelo tupení a šikana. Výkladem Písma se svou osobní zkušeností navodil tak bližší porozumění pro následující

vystoupení našeho hosta, který je veřejnosti znám jako osobnost podílející se také na pádu totality. Biskup Václav Malý ve své přednášce uvedl některé zásady charakterizující ekumenismus. Ty spočívají v propojování vztahů mezi církvemi na základě poznávání hierarchických pravd při osobních stycích a v ideologických disputacích. Hlavním cílem je vzájemné usmíření, neboť v minulosti bylo napácháno mnoho křivd. Ze strany papeže Jana Pavla II. byl učiněn vstřícný krok, když vyslovil, že Hus již není pokládán za kacíře, ale za reformistu. Jan Hus byl podle Václava Malého poctivý kněz, i když se v něčem mýlil.

Katolická církev má zájem o prohlubování ekumenismu. V r. 1993 byl vydán „Ekumenický direktorář“, ve kterém jsou uvedeny zásady jako např. vztahy mezi křesťany, přijímání svátostí, vytváření sesterských společenství, respektování rozmanitosti mezi církvemi a úcta ke svědomí jiných lidí; odmítá se však přetahování členů mezi církvemi. Podle osobního názoru V. Malého existující odlišnosti mezi církvemi nebrání jejich vztahům. Katolíky charakterizuje zejména smysl pro symboliku a v poslední době akceptují i přijímání pod obojí, pokud o to křesťan požádá. V. Malý nesouhlasí s postojem kněží, kteří tento způsob přijímání odmítají. Na závěr svého vystoupení vyjádřil názor, že společným cílem pro všechny církve je jít cestou evangelia se základem v Bibli. Účastníci ocenili vysokou úroveň a přínos témat diecézní katedry pro naše vzájemné vztahy. Br. biskupovi Pechancovi a jeho spolupracovníkům při organizaci patří velké díky.

Čestmír Holeček

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské
vás zve na diecézní katedru

*Objevit nové tažový zákon.
Každá cesta činu dobrá,
má v dosahu jen zlo.
Řimským 7,21*

TEODICEA

Bůh a zlo

přednáší doc. ThDr. Jiří Vogel, Th.D.
středa 27. BŘEZNA 2019

9.30 pobožnost
10.00 přednášková místnost náboženské obce
Ambrožova 729, Hradec Králové

90 LET
STOTU MNĚZE
AMROŽE DĚH
PŘEVÁŽI KRALOVÉ

Svou účast prosím potvrdit na diecézi cshhk.cz. Podpořena z Fondu rozvoje
KCH diecéze ČČSH www.cshhk.cz

Autorský večer duchovní poezie a hudby

„Poezie a hudba jsou brány, jimiž se nám otevírá cesta k harmonii se světem i vlastním nitrem... V jejich čistotě nacházíme víru, smíření, radost. Získáváme sílu hledat své poslání a Pravdu: necháváme se jí oslovit a přijímáme její nárok,“ zaznělo v pozvánce na autorský večer duchovní poezie a hudby, který se uskutečnil 19. 2. v karlínské NO ČČSH Praha 8. Zaplněnou zasedací síň oslovily verše spisovatelky, básničky a publicistky Olgy Nytrové, křesťanského básníka Jiřího Cenka a spisovatelky Františky Vrbenské. Skladatel a spisovatel Václav Strachota pořad doprovázel svými hudebními impresemi a kompozicemi.

V. Strachota

Z kazatelského plánu

3. neděle postní

Stále upírám své oči k Hospodinu, on vyprostí ze sítě mé nohy. Obrát' ke mně svou tvář, jsem tak sám, tak ponížený. (Žalm 25,15-16)

První čtení: Izajáš 55,1-9

Tužby pro dobu po Zjevení Páně:

2. Abychom svého Pána v tichosti a pokoře následovali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom svědectvím svého života vítězství Dobra, Pravdy a Krásy napomáhali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože Vykupiteli, shlédni na pokorné prosby svého lidu a obdaruj nás odvahou a odhodláním, abychom šířili tvé evangelium! Svým svatým Duchem nás osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 1. Korintským 10,1-13

Evangelium: Lukáš 13,1-9

Verše k obětování: Žalm 103,8-9

Verš k pozhnání: Žalm 14,7

Modlitba k pozhnání:

Bože Vykupiteli, když nám skrze svátost chleba a kalicha udílíš milost a odpuštění, dovol nám také žít ve svornosti a pokoji! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 100, 68, 77, 246, 324

Komenského

Jako děti školou povinné jsme pokřikovali o přestávkách po chodbách - Jan Amos Komenský, to byl machr na ženský, dal postavit velkou školu, učil děti rocknrollu a pak zpíval - Rok, rok, rok jsem byl v base, teď, teď, teď tam jdu zase, já velkou radost mám, že jsem chuligán - a rozhořčení učitelé vybíhali ze sborovny, aby okamžitě učinili přítrž našemu pedagogickému rouhání, viníky zapsali do kolonky trestů, aby si zpěv hanobící Učitele národů odpykávali ve třídě opisováním trestných cvičení a počítáním složitých matematických příkladů, zatímco naši spolužáci s patřičným jekotem a brašňami v rukou utíkali do jídelny, pak do šaten a hurá domů. Paní učitelka využívala dozoru nad trestanými žáky poškoláky k opravě diktátů, kontrolovala hory sešitů s domácími úkoly a mezitím nám rozmlouvala vyzpěvování a snažila se rozšířit naše znalosti o Janu Amosovi, který se nejednou ocitl na křižovatce osudu, abychom, poučení bludištěm cest, na které z Čech vystrnadila Komenského po nešťastné bělohorské bitvě bratrská víra, dokázali ve svém věku ocenit poklady srdce, snahu

o zachování čistého svědomí a cit k dětem, pro které psal knihy, a než by své přesvědčení zradil, uchýlil se z Moravy do Brandýsa nad Orlicí, na panství člena Jednoty bratrské, Karla staršího ze Žerotína. - Věděl už také, že jeho žena s dvěma dětmi zemřela morovou nákazou - vyprávěla nám kantorka rozechvěle - a že na fulneckém náměstí dal kapucínský mnich spálit jeho knihovnu. Osudové okamžiky národa byly i jeho nejtěžší chvílí, v lesní skrýši psal pro útěchu sobě a členům rozprášené Jednoty svůj slavný Labyrint světa a ráj srdce. Po celý život nepropadl zoufání a rezignaci v krizových situacích a usiloval o samostatnost českého lidu, o mír a svobodu vyznání pro Jednotu, v níž byl ustanoven biskupem. Abyste si to pamatovaly, děti, tak vám půjčím domů Labyrint světa a pak vyzkouším, jestli jste ho četly.

Dnes už všichni víme, že Komenský v politických cílech ztroskotat, ale dokázal do světových kulturních dějin vstoupit jako pedagog, který ve výchově a vzdělání ukázal cestu k svobodě a spravedlnosti, a tu nemohly evropským národům zaručit žádné zbraně, přátelé užitečné snahy po životě v míru a pokoji v labyrintu současného světa.

Jan Schwarz, NO Bratislava

Jan Amos Komenský - biskup Jednoty bratrské, český teolog, filosof, pedagog (28. března 1592 jihovýchodní Morava - 15. listopadu 1670 Amsterdam)

Moudří vždy považovali za nejbezpečnější cestu míru zapomenutí utrpených křivd.

Uvidíš-li jinde věci lepší, pravdivější a užitečnější, proč bys je rád nevyměnil za své, které nejsou tak hodnotné? Bůh zajisté chce, aby mezi námi byla namísto násilí láska, namísto hádek prostota víry, místo roztržek společná snášenlivost.

Bud' příjemný a milý ve tváři, vlídný a zdvořilý ve způsobech, přívětivý a pravdomluvný ústy, vroucí a upřímný srdcem. Miluj a tak milován budeš.

Co nevytvoříte v čase, který je vám vyměřen, nikdo to za vás již nevykoná.

Vše na tomto světě se dá napravit jen jemným teplem lásky, poněvadž jinak je to nemožno.

Nevěřte všemu, co se vám k věření předkládá: Zkoumejte vše a přesvědčujte se o všem sami!

Nejspíše vopilej pravdu poví.

Neslavno jest zoufatí si nad pokrokem

Nad Písmem

Snad příště ponese ovoce

L 13,9a

Albert Schweitzer jednou vzpomínal, jak byl pozván do chudého sboru v Alsasku, aby zde tamnímu nepočtenému společenství posloužil výkladem Ježíšových blahoslaivenství. Svědomitě se připravoval. Již tehdy byl věhlasným teologem. Zároveň vážil slova, aby byl venkovskému posluchačstvu srozumitelný. Na bohoslužbu vyjel vlakem již velmi brzy, a tak zastihl nad cílovou železniční stanicí vycházející slunce. To mu však odhalilo hrůznou podívanou na krajinu s vyvrácenými stromy a na město s poničenými střechami, povalenými nůšemi a zmateně pobíhající drobnou hospodářskou zvířenou. Byl svědkem následků nočního běsnění bouřky. Každý krok do místního sboru stál nesmírné úsilí. Zanedlouho bude hovořit k lidem, kteří právě přišli o živobytí.

Čím se provinili ti, na něž spadla věž v Siloe? Zasloužili si ti galilejští tak tvrdou policejní represi? Kdo může za to, že se někdo narodil slepý (Mt 11,12-14)? Kdo nese vinu na tragédiích, katastrofách, ať už se dějí na jednom lidském příběhu, anebo jsou záležitostí větší postižené skupiny? Proč to schytali právě ti chudáci v Alsasku?

Ježíš nás vyzývá, ať nehledáme provinilce. Ať se nesnažíme usvědčovat. Nejsme totiž daleko od toho, abychom začali hledat vinu u svého Boha.

Víra starozákonního lidu se upínala

k tomu, že s příchodem Mesiáše pomine všechno utrpení. Kristus je však učinil součástí Božího království. Přivedl je do jeho samotného středu. I v bolesti a strádání zůstáváte v milosti Boha, i v trápení zůstáváte jeho milovanými dětmi. Nesnažte se nahlédnout do Jeho záměrů.

Když dobře připravený vysokoškolský učitel teologie v čistém, vyžehleném obleku vystoupal až na kazatelnu, spatřil před sebou tváře, v jejichž bezdném pohledu se zračila beznaděj. Co jim mám říci? Přišli sem na „naši“ bohoslužbu, anebo jen stojí o chvíli pod přístřeškem, kde si mohou osušit své svršky a trošku se po probdělé noci prospat? Schweitzer svou vycizelovanou přípravu na kázání založil zpátky do desek, pohlédl zkroutěným do tváře a spustil: „Otče můj, je-li možné, ať mne mine tento kalich; avšak ne jak já chci, ale jak ty chceš. Otče můj, není-li možné, aby mne tento kalich minul, a musím-li jej pít; staň se vůle tvá.“ (Mt 26,36.42)

Nikdy jsem nepochyboval o připravenosti naší církve a našich povolání pastýřů. Nepochybuji o svě-

domitosti nikoho z vás, drahé sestry, drazí bratři. Chodíme včas, čisti a připraveni. Jsme dostatečně vzděláni. Nemusíme si připadat méněcenní. Naše církve je krásná! Již od svého založení metodicky pracovala s dětmi a mládeží, sdružovala se v komise, kde řešila nejpalčivější otázky sociální, pastorační, kde pořádala divadelní spolky a nevím co ještě. Dosud houževnatě pracuje (Ř 8,22), aby obstála všude tam, kam ji Pán vysílá.

Vše má ale svůj čas. Čas se smát, i čas plakat (Kaz 3,4). A tak se bojím, abychom nebyli v nepatřičný čas příliš vážní, jindy zase abychom nezlehčovali (Mt 11,16-24). Abychom nesli ovoce. Abychom si na církve jen nehráli, abychom jí byli schopni být. Abychom dokázali včas vyhlédnout z oken vlaku, když se blíží konečná, čas setkání, abychom se dokázali dívat lidem do očí. Abychom nepřišli o lásku. Modlím se, až konečně předstoupíme před ty skutečně „potřebné“, abychom zas nečetli z našich dokonalých příprav a metodických příruček. Abychom nezapomněli, že je na čase svědčit Krista Velikonoc. **David Hron**

Milostivý nebeský Otče, shlédni na nás a naši službu a učiň nás vnímavým i k potřebám těch, kteří bývají často nevidění. Oprosti nás od naší vnitřní potřeby přijít všemu na kloub. Ved' nás k tomu, abychom se ti bezesbytku podvolili, ve tvé milosti setrvali a z ní čerpali radost a pokoj pro dny, jež jsi nám vyměřil. Amen.

Ve jménu Boha...

Pokračování ze str. 1
schopny buďto vztahy k druhým vyhrotil až do krve, anebo je zcela tlumit naprostou lhostejností... nalézáme to jak v muslimském světě, tak ve světě evropském, křesťanském nebo postkřesťanském...“ Osvětlení při tom také, v jakém kontextu se na půdě islámu objevují další nosné pojmy jako je spravedlnost – Bohem daný řád (v sunnitské právní literatuře zcela zásadní), všelidské bratrství, tolerance a láska, která se například v sufismu, islámské mystice, promítá do nádherných uměleckých děl včetně arabské a perské poezie. Pojem milosrdenství pak nalézáme ve všech abrahámovských náboženstvích. „...Vzpomeňme, že islámská šaria, představa Božího zákona, čerpá mnoho podnětů z knihy Leviticus a tam se již objevují mnohé momenty milosrdenství,“ říká L. Kropáček, „stejně tak např. v Exodu, kde se faraonova dcera, tedy pohanka, ujme Mojžíše v košíku plovoucím na řece ... Nový zákon nám pak docela jasně explicitně ukazuje cestu. Třeba parabola o milosrdném samaritánu – ta nemá jinou možnost výkladu ...“

V islámu samotném se tematické milosrdenství dostává hojně pozornosti: Ze 114 súr Koránu 113 súr za-

Logo univerzity al-Azhar, nazývané západním světem Vatikánem islámu, která se nachází v egyptské Káhiře, u mešity al-Azhar. Mešita i škola – která je patrně nejstarší kontinuálně existující vysokou školou na světě – pocházejí z 10. století.

činá basmalou, invokací Boha, který je milosrdný a slitovný. Basmala se tak stává součástí běžného života. Ve všech těchto důzřezích, prozradil přednášející, mu byli velkými vzory kromě A. Schweitzera orientalista Alois Musil a Louis Massignon, který se snažil budovat dobré vztahy v rámci ekumeny.

Dobré vzájemné vztahy a upřímné poctivé pochopení pojmu tolerance našly své zcela konkrétní vyjá-

dření při podzimní konferenci náboženských představitelů ve Spojených arabských emirátech a v nedávné návštěvě papeže Františka v této zemi, kteréžto skutečnosti prof. Kropáček neopominul zdůraznit s tím, že vyzdvihl dokument, podepsaný 4. února t. r. papežem a velkým imámem univerzity al-Azhar, kde figuruje pojem bratrství. Spojené arabské emiráty vydaly při této příležitosti nádhernou velkou známku s portréty velkého imáma Ahmed al Tajiba a papeže Františka s nápisem v angličtině a arabštině – všelidské bratrství.

Tolik z důrazů pronesených jubileem; našim čtenářům doporučujeme k přečtení všechny pronesené přednášky březnové konference včetně úvahy doc. Jiřího Janáka o přežívání osoby bájněho egyptského vezíra a mudrce Imhotepa v postavě biblického Josefa či zamyšlení dr. Lukáše Noska o možné reflexi zvyků etiopských křesťanů spjatých s eucharistickým slavením v 5. sůře Koránu či nad odlišným přijímáním křesťanství a islámu v Číně (dr. Lubica Obuchová). Příspěvky budou otištěny ve sborníku, o jehož vydání budeme v ČZ s potěšením referovat. Díky organizátorům za skvělé setkání a prof. Luboši Kropáčkovi za jeho celoživotní odborný a zároveň tak lidský a citlivý přístup.

Redakce

KRÉDO

„Etika, ekumena a ekologie jsou tři základní pilíře, na nichž spočívá šťastný lidský svět, vyjadřující touhu člověka po spravedlivém životě, založeném na lidském snažení v báni Boží a zdravém, pro člověka příznivém životním prostředí.“ „Víra, naděje a láska k rodině a vlasti jsou základem pravého vlastenectví.“

Vladimír Prchlík

Narodil se

V březnu, někdy začátkem dubna, objíždím střediska s pastoračními dopisy zvoucími na vyvrcholení postního období, oslavu vzkříšení Ježíše Krista.

V jedné chalupě mi otevírá manželka člena naší církve.

„Manžel je zrovna v nemocnici. Kolikže má přispět na letošní rok?“ a bez řeči přinese částku zaokrouhlenou poněkud výš.

Příští den navštívím bratra na pokoji chirurgického oddělení. Sedí u stolečku a něco píše. „Pěkně vás vítám. Jak jste se dověděl? ... Ale já tu mám jen pár peněz.“

„Vaše paní vše vyrovnala.“ Na stolečku vidím listy s notami. Ptám se: „Koukám, máte rozepsané partitury pro Narodil se Kristus Pán. Ted' na jaře?“ „Ále, to rozepisují pro svůj orchestr na Vánoce,“ vysvětluje.

Popovídali jsme si a zakončili modlitbou. Zanechal jsem mu poslední čísla Českého zápasu a kalendář BLAHO-SLAV s vědomím, že si je určitě přečte. Vždyť jemu se rodí Kristus po celý rok. Díky za takové. **-czka**

Dialog vědy a víry s „lékárníci bez hranic“ Petrou Rozsivalovou

Srdečně vás zveme v sobotu 13. dubna od 10 hodin do Husova sboru v Litomyšli na další setkání dialogu vědy a víry. Jeho hostem bude PharmDr. Petra Rozsivalová, která v rámci „Lékařů bez hranic“ pracovala na nejrušnějších projektech v Africe i Asii. Ačkoli má veřejnost „Lékaře bez hranic“ spojené především s prací lékařů, jsou v této misi velice důležití i lékárníci a Petra Rozsivalová je v tomto smyslu takovou „lékárníci bez hranic“. Vystudovala hradeckou farmaceutickou fakultu a protože ji bavily jazyky (vedle angličtiny portugalská), měla možnost odjet do Angoly, kde rok učila chemii a angličtinu na jedné místní střední škole. Právě tam došlo přímo v terénu k osudovému setkání s „Lékaři bez hranic“. V roce 2007 po podání přihlášky prošla výběrovým řízením ve Vídni a dostala se tak do jejich databáze. V tričku „Lékařů bez hranic“ pak poprvé vyjela do Mosambiku, kde jeden rok pomáhala v projektu HIV/AIDS. Další mise byly již kratší (2-3 měsíce), ale také velice zajímavé: v džungli v Kongu, kde pracovala jako nemocniční lékárník, v Nairobi, kde byla technickou podporou místnímu farma-

ceutovi v zásobovacím managementu, a na severu Srí Lanky v polní nemocnici.

Po misi na Srí Lance dostala i jedinečnou možnost pracovat jako nemocniční lékárník a klinický farmaceut v prestižních nemocnicích ve Velké Británii, kde mají velký respekt k dobrovolnické práci i ke zkušenostem z rozvojové medicíny, která v terénu pilotuje některé progresivní terapie. Zatím poslední mise Petry Rozsivalové v Afghánistánu se stala její srdeční záležitostí. V Kábulu je sice dostupná špičková zdravotní péče pro bohaté, ale „Lékaři bez hranic“ zde pomohli postavit na nohy nemocnici pro neprivilegované etnikum Hazara. Petra Rozsivalová zde pomáhala při rozjezdě porodnice a novorozenecké JIP v Kábulu. Sama se pak stala maminkou, ale toto její současné mateřské poslání v ní jen upevnilo touhu vyjet opět pomáhat tam, kde to bude v jejich silách a kde to bude potřeba.

Na setkání s vámi při svědectví o této službě a při následném rozhovoru se těší za NO ČČSH v Litomyšli **Štěpán Klásek**

PAPEŽ FRANTIŠEK ŘEKL, ŽE NÁVŠTĚVA SAE OTEVÍRÁ NOVOU STRÁNKU V KŘESŤANSKO-ISLÁMSKÉM DIALOGU

Podle vlastních slov papeže Františka napsala jeho pouť do Spojených arabských emirátů „novou stránku v dějinách dialogu mezi křesťanstvím a islámem“ a v podpoře světového míru založeného na bratrství.

Jak oznámila tisková agentura AP, během pobytu v Abú Zabí podepsal papež František spolu s velkým imámem z al-Azhar, starobylého sídla vzdělanosti sunnitského islámu, dokument odsuzující nábožensky motivované násilí i jiné násilí. „Dokument je energickou výzvou k tomu, abychom odpovídali na zlo dobrem, upevnili mezináboženský dialog, prosazovali vzájemný respekt a postavili se tak těm, kteří přilévají olej do ohně střetů mezi civilizacemi,“ řekl po jeho podepsání ředitel Tiskového střediska Svatého stolce, Alessandro Gisotti. „**Jde o odvážný a prorocký dokument, protože se v něm střetávají a pojmenovávají nejnaléhavější problémy naší doby, nad nimiž mají ti, kdo věří v Boha, zpytovat své svědomí a ujmout se sebejistě zodpovědnosti za umožnění vzniku spravedlivějšího a sjednoceného světa.**“

„Vyzýváme intelektuály, filozofy, náboženské osobnosti, umělce, pracovníky z oblasti médií a kulturní muže a ženy ve všech částech světa ke znovunalezení hodnot míru, spravedlnosti, dobroty, krásy, lidského bratrství a soužití, aby stvrdili důležitost těchto hodnot coby stěžejních pilířů spásy pro všechny a všude je prosazovali,“ píše se v dokumentu.

Generální tajemník Světové rady církví Olav Fykse Tveit vyzdvihl jak historické setkání papeže a velkého imáma z al-Azharu, tak i účast a pozornost více než 600 náboženských vůdců. „Tato první návštěva papeže na Arabském poloostrově je jasným znamením naděje pro nás všechny,“ řekl Tveit. „Je posílením, ale i výzvou pro společné odhodlání k tomu, abychom se i přes naše mnohé rozdíly stali jedním lidstvem.“ Přibližně osmimilionové Spojené arabské emiráty jsou v naprosté většině muslimskou zemí, avšak podle katolické publikace Crux jsou také domovem téměř milionu římských katolíků, většinou z Filipín a Indie.

Papežova vatikánská zpráva

Vůdce římských katolíků přednesl poutníkům ve Vatikánu během své pravidelné střední audie 6. února zprávu o vůbec první papežské návštěvě na Arabský poloostrov. Papež popsal své setkání s představiteli islámu jako pravý opak „silného pokušení“ tvrdit, že v současnosti dochází ke střetu mezi křesťanskou a islámskou civilizací. Jeho návštěvě předcházela Tveitova výzva na mezinárodní, mezináboženské konferenci v Abú Zabí k využití náboženského vlivu a náboženských institucí při pěstování tolerance a respektu. Tveit 3. – 4. února promluvil na konferenci organizované Muslimskou radou starších, nazvané Světová konference o lidském bratrství.

Na neveřejném setkání atarších 4. února řekl František: „**MLADÍ LIDÉ, kteří jsou často obklopeni negativními a falešnými zprávami, se musejí naučit odolávat svodům materialismu, nenávisti a předsudků. Potřebují se naučit protestovat proti nespravedlnosti a strastiplným zkušenostem z minulosti.**“

„**Budou nás soudit kladně, dáme-li jim pevný základ k vytváření nových setkání v atmosféře úcty. Budou nás soudit záporně, zanecháme-li jim zde pouhé přeludy a bezúspěšnou vyhlídku na zhoubné konflikty v atmosféře neúcty.**“

Jediná lidská rodina

V paláci emirátu papež řekl: „**Výchozím bodem je uznání toho, že Bůh stál u zrodu jediné lidské rodiny. On, který je Stvořitelem všech věcí a všech lidí, chce, abychom žili jako bratři a sestry, přebývajíc ve společném domově stvoření, který nám byl dán.**“ Na památku historické návštěvy mají v Abú Zabí vyrůst nový kostel a mešita, uvedly emirátní noviny The National. Dodávají, že mají sloužit jako oslava mezináboženských vztahů.

František a Al Tayeb, následování šejkem Mohamedem bin Zayedem, korunním princem Abú Zabí, a dalšími staršími kleriky a funkcionáři, podepsali základní kámen pro nové modlitební místo nazvané Kostel sv. Františka a Mešita Velkého imáma Ahmada Al Tayeba.

Ve svém proslovu František řekl: „**Nemůžeme ctít Stvořitele, aniž bychom si zároveň vážili posvátnosti každého jedince a každého lidského života: každý člověk je stejně vzácný v očích Boha, který neupírá na lidskou rodinu zvýhodňující pohled, jenž vylučuje, nýbrž pohled vlídný, který zahrnuje.**“

„**Nepřítelem bratrství je individualismus, který se přetavuje v touhu vyvyšovat sebe a svou skupinu nad ostatní. Toto nebezpečí ohrožuje všechny aspekty života, ba dokonce i nejvyšší vrozenou výsadu člověka, totiž otevřenost k transcendentu a zbožnosti,**“ dodal.

Dle oikoumene.org připravila Kateřina Vítková

Vyhledávací řízení na pozici redaktora

Ústřední rada ČČSH vyhlašuje vyhledávací řízení na pozici **redaktora/redaktorky Českého zápasu**, periodického tisku ČČSH

Předpoklady:

- VŠ vzdělání (teologické nebo humanitní)
- praxe
- znalost práce s grafickými programy výhodou
- členství v ČČSH výhodou

Příhlašku obsahující životopis, kontaktní údaje a případně referenci zašlete do 31. 3. 2019 na Úřad ÚR ČČSH na adresu: **ÚR ČČSH, Wuchterlova 5, 160 00 Praha 6, nebo e-mailem na adresu: ustredni.rada@ccsh.cz**

Možnost nástupu od 15. 4. 2019, mzda dohodou.

Ze setkání biskupů v Badině, str. 1

Zprávy

Blahopřání br. V. Prchlíkovi

Nám všem drahý a mnoha lidmi v naší obci i v naší čtvrti Prahy IV, vážený Vladimíre. Jménem spouštělých i krčských bratří a sester chci přát k tvým úctyhodným 90. narozeninám. Všemohoucímu v modlitbách děkuji za tvou pevnou vůli a přesvědčení v zastávání aktivní občanské společnosti, která má vycházet a vyvěřovat z víry a křesťanského myšlení každého jednotlivce. Za tvou lásku, soucit, který projevuješ a chováš ke své rodině i církvi všude tam, kde je tomu zapotřebí. Je mnoho věcí, které statečně neseš a o kterých nehovoříš, ale jsou přirozeně součástí tvého věku a zkušenosti. Mnohokrát k tobě vstoupil Bůh a nečekaně změnil tvůj život. Za to vše s pokorou v srdci děkuješ. Dovol, abych i já děkoval nyní za tebe. Vždy zní tvé sokolské pevné a hlasité NAZDAR!, kéž se k němu smí v tichosti připojit i naše Bohu díky!

Za radu starších i sebe tvůj bratr Jan

Z programu divadla Mana

▪ Úterý 26. 3. v 19.30 h - Pátek večer (host divadla)

Všechny je spojuje stejná naděje – že život není jen jednotvárný kolotoč „od devíti do pěti“... Kulturní komedie, která má pod slupkou nevázaného veselí ryzí srdce – trochu rozbořené a pohmožděné, ale zároveň tlukoucí pro lidské slabosti. Slasti a strasti několika mladých lidí, kteří si v pátek večer zajdou po práci do oblíbeného podniku. Všichni si chtějí večer užít, každý má ale jinou představu. Někdo se chce navečeřet, někdo zatančovat, někdo si chce povídat, někdo najít partnera na jednu noc a někdo napořad.

▪ Středa 27. 3. 19.30 h - Země česká, domov můj?

Napínavý příběh o bojích československých legionářů.

▪ Sobota 30. 3. v 19.30 h - N. Richard Nash: Obchodník s deštěm

(premiéra, uvádí divadelní spolek Ty-já-tr - host divadla)

Když dlouho neprší, všechno živé hyne, když dlouho postrádáme lásku, vyprahne naše srdce. Slavný romantický westernový příběh o hledání lásky, porozumění, o soudržnosti a vztazích v rodině.

Žádnému milovníku divadla by toto představení nemělo uniknout.

Neděle 31. 3. v 16 h - Úča musí pryč (divadlo Verze, stálý host divadla)

▪ Neděle 31. 3. v 19:30 h - Poručík z Inishmoru (divadlo Verze, stálý host divadla). Martin McDonagh, v současnosti jeden z nejúspěšnějších mladých anglických piščíků autorů, se tentokrát rozhodl napsat ryzí komedii. Černou jako kočka, co vám v noci přejde přes cestu. Příležitost pro 4 skvělé herce a jednu vynikající herečku, aby tuto komedii proměnili v ďábelskou grotesku... **red**

Veritas zve

Na jarním semináři historické společnosti VERITAS bude připomenuto 400. výročí České konfederace. Promluví doc. PhDr. Eva Melmuková a název její přednášky zní: „První pokus o demokratický stát ve střední Evropě – rok 1619.“ Seminář se bude konat v Pardubicích v sálku na faře ČCE v ulici Sladkovského č. 638, a to v sobotu dne 30. března v 10 hodin. Všichni zájemci jsou srdečně zváni. **red**

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 25.3. 2019, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Aleš Bárta – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, F. LISZT, G. GERSHWIN

úterý 26.3. 2019, 17.00
Jan Kalfus – varhany
Yvona Škvárová – mezzosoprán
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

středa 27.3. 2019, 17.00
Josef Popelka – varhany
Vladimír Frank – housle
G. F. HÄNDEL, L. VAN BEETHOVEN, W. A. MOZART, A. CORELLI

čtvrtek 28.3. 2019, 17.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 29.3. 2019, 17.00
Zuzana Němečková – varhany
Věra Likérová – soprán
G. CACCINI, J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART

pátek 29.3. 2019, 20.00
RADIO SYMPHONY COLLEGIUM
Marek Zvolánek – trubka
A. DVOŘÁK, M. RAVEL, W. A. MOZART, A. VIVALDI

sobota 30.3. 2019, 17.00
Bohumír Rabas – varhany
Miroslav Kejmar – trubka a křídlovka
A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL, T. ALBINONI, J. PACHELBEL

sobota 30.3. 2019, 20.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrat – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosoprán
W. A. MOZART, A. DVOŘÁK, A. VIVALDI, G. F. HÄNDEL

neděle 31.3. 2019, 20.00
GAUDIUM CANTORUM MIXED CHOIR
Štěpánka Heřmánková – soprán
Přemysl Kšica – varhany
J. S. BACH, Ch. GOUNOD, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

neděle 31.3. 2019, 20.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. DVOŘÁK, W. A. MOZART, G. GERSHWIN

Z ekumeny

Ekumenická porota udělila berlínskou filmovou cenu za ztvárnění zápasu s náboženskou tradicí

Cena Ekumenické poroty byla na 69. filmovém festivalu Berlinale v hlavním městě Německa udělena filmu líčícímu ženu - Petrunii - která tím, že popadne kříž vhozený do ledové řeky ortodoxním knězem během původně mužského rituálu u příležitosti svátku Zjevení Páně, boří církevní a společenské tradice. Při vyhlášení ocenění popsala prezidentka poroty Anna Grebeová film severomakedonské režisérky Teony Strugy Mitevské „Bůh existuje, její jméno je Petrunija“ („Gospod postoi, imeto i e Petrunija“) jako „současné podobství pro jeho smělé ztvárnění proměny bezmocné mladé ženy v otevřenou obhájkyň ženských práv.“

Film líčí, jak si Petrunya kříž poté, co ho zachráni z řeky, ponechává celý den a noc i navzdory tomu, že musí čelit zarputilému odporu, než jej nakonec vrátí knězi.

„Petrunija se na počátku zdá být velmi nesmělou a introvertní osobou, a najednou zjistíme, že v sobě nese do té doby nerozpoznanou sílu, která je záchranou kříže uvolněna,“ říká A. Grebeová, poradkyně pro média, politiku mládeže a digitální transformaci v Berlíně, v komentářích po slavnostním předání cen 16. února.

Ekumenickou porotu jmenuje Interfilm, mezinárodní mezicírkevní filmová organizace, a SIGNIS, Světová katolická asociace pro komunikaci.

Členka poroty, Kristine Greenawayová z Kanady, řekla, že film podal „velice silnou výpověď o tom, jak se v post-institucionálním světě stále můžeme setkat s Bohem.“ Poukázala na závěrečnou scénu filmu, ve které je kříž navracen knězi, který jej zoufale chce zpátky, kde Petrunija říká, že kněz a jeho kongregace kříž potřebují, nikoli ona.

„Toto byl Bůh proměňující lidské pochopení toho, co znamená vztahovat se k transcendentnu,“ řekla Greenawayová. „Můžete být v přímém vztahu k transcendentnu, a nemusíte přitom být spoutáni institucionálními pravidly a omezeními, jako jsou ta, která říkají, že nesmíte být ve vodě a nesmíte se pokoušet zmocnit kříže.“

Celkem bylo na Berlinale představeno okolo čtyř set filmů, které se promítaly od 7. do 17. února, z nichž 16 bylo nominováno na nejprestižnější cenu festivalu - Zlatého medvěda. Berlinale se koná každoročně od roku 1951 a letošní událost byla poznamenána odchodem ředitele festivalu Dietera Kosslicka po 18 letech. Ve své řeči před udělením ceny Ekumenické poroty označil Kosslick Berlinale jako festival pro veřejnost a zároveň také politický festival.

„Musíme bojovat za lidská práva,“ řekl. „To je v samotné DNA našeho filmového festivalu.“ Hlavní mezinárodní porota, které předsedala Juliette Binocheová, udělila Zlatého medvěda „Synonymům“ („Synonymes“) Nadava Lapida, tedy filmu, který líčí výzvy, jimž musí čelit mladý Izraelec při své snaze zapustit kořeny v Paříži, procesu, který probouzí staré demony a nutí ho vypořádat se s existenční propastí.

Cenu velké poroty - Stříbrného medvěda - získal film „Z milosti Boží“ („Grâce à Dieu“) Françoise Ozona, který líčí sexuální zneužívání v lyonské církvi podle případu francouzského kněze obviněného ze sexuálních útoků na asi 70 chlapců, v jejichž důsledku má stanout před soudem.

Vedle ceny v hlavní soutěži festivalu uděluje Ekumenická porota Berlinale také ocenění v sekci Forum a Panorama. V sekci Forum udělila porota cenu filmu „Země“ („Erde“) rakouského režiséra Nikalause Geyrhalterera za jeho vylíčení devastace planety v důsledku lidských zásahů a vyzdvihla nářek za Matku Zemi vyjádřený domorodou kanadskou ženou v závěru filmu.

V sekci Panorama udělila porota cenu filmu „Buoyancy“ (Nezdolnost) režiséra Rodda Rathjena z Austrálie, jenž sleduje příběh čtrnáctiletého venkovského chlapce z Kambodži, který se snaží uniknout chudobě své rodiny, avšak je zotročen na palubě thajské rybářské lodi. Pochvalu udělila také filmu Půlnoční cestovatel režiséra Hassana Faziliho, který jen za pomoci záběrů ze tří mobilních telefonů zachytil útěk své rodiny z Afghánistánu.

připravila Kateřina Vítková, zdroj oikoumene.org

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Podobenství o neplodném fíkovníku

Z textu Lukáš 13,6-9 si vypisujte písmenka podle tohoto klíče: první číslo znamená verš, druhé je slovo v tomto verši a třetí písmeno v daném slovu. Postupujte po sloupcích.

7,2,3	7,5,2	9,4,2
6,10,3	6,5,5	6,3,2
9,1,1	8,9,1	9,4,4
6,1,3	7,7,2	8,5,4
8,3,2	6,1,4	

(Řešení z čísla 10: Pokušení.)

Jana Krajčířiková

Změna programu vyhrazena.

Autor kresby Tomáš Altman

